

9 B:6

Att fastighetsägare som inte underrättats om upprättad förbindelsepunkt krävs på korrekt beräknad anläggningsavgift först efter att preskriptionstiden, räknad från faktisk anslutning, gått ut har inte ansetts hindra avgiftsskyldighet avseende hela beloppet jämte ränta.

JO och EJ äger fastigheten Trelleborg Däcksgasten 1. Fastigheten ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning och är ansluten till denna sedan den 5 maj 2000. JO och EJ köpte fastigheten av kommunen den 14 februari 2000. Fastigheten var då obebyggd. De lät uppföra ett Myresjöhus på fastigheten och flyttade in i det nyuppförda huset i juli 2000. Kommunen utfärdade två fakturor avseende anläggningsavgift; den första är daterad den 24 april 2003 med förfallodag den 24 juni 2003 och uppgår till beloppet 25 350 kr och den andra är daterad den 3 juli 2003 med förfallodag den 3 september 2003 och uppgår till beloppet 55 125 kr.

Trelleborgs kommun yrkande att JO och EJ skulle förpliktigas att solidariskt erlagga anläggningsavgift för vatten och avlopp med 55 125 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen på 25 350 kr från den 24 juni 2003 t.o.m. den 2 september 2003 och på 55 125 kr fr.o.m. den 3 september 2003 tills betalning sker.

JO och EJ bestred yrkandena.

Kommunen anförde: Kommunen gör gällande att betalningsskyldighet inträtt och att kommunens fordran inte har preskriberats eftersom kommunen framställt krav på betalning inom den treåriga preskriptionstiden samt att fordran förfallit till betalning. Fakturan som är daterad den 24 april 2003 och som skickats till fastighetsägarna utgör preskriptionsavbrott. Den fakturan löd på ett felaktigt belopp såvitt avser anläggningsavgift för avlopp, varför kommunen skickade en ny faktura till fastighetsägarna med det korrekta beloppet. Att beloppet blev felaktigt i den första fakturan berodde på den mänskliga faktorn, då beloppen förs in manuellt på respektive faktura. Enligt preskriptionslagen preskriberas en konsumentfordran tre år efter tillkomsten, om inte preskription avbryts dessförinnan. Kommunen har genom översändande av fakturan 2003-04-24 framställt krav på ersättning för sin fordran avseende anläggningsavgiften, varigenom den treåriga preskriptionen avbrutits. Då det tydligt av fakturan framgår vilken fordran som avses gör kommunen gällande att kommunen, oaktat det felaktigt angivna beloppet, är berättigad till ersättning för hela den fordran för vilken preskriptionsavbrott gjorts, dvs. 55 125 kr. Anläggningsavgift har debiterats enligt § 4, punkten 4.1, och § 5 i va-taxan. Någon underrättelse om förbindelsepunkt har inte översänts från kommunen till fastighetsägaren, men avgiftsskyldighet har inträtt eftersom fastigheten är faktiskt ansluten till den allmänna va-anläggningen. Det var i samband med att kontrollplanen skickades in till kommunen som det upptäcktes att anläggningsavgift inte hade debiterats. Grunden för ränteyrkandet är att beloppet 25 350 kr förföll till betalning den 24 juni 2003 och beloppet 55 125 kr förföll till betalning den 3 september 2003. Enligt fakturorna utgår dröjsmålsränta efter förfallodagen.

JO och EJ anförde: Fordran är preskriberad. I vart fall skall de inte betala mer än 25 350 kr enligt den första fakturan eftersom det var den fakturan de mottog innan preskriptionstiden löpt ut. De menar dock att den första fakturan inte är giltig och därför inte kan anses som en riktig faktura. Det är fakturan som är daterad den 3 juli 2003 som är den gällande och den fick de efter det att preskriptionstiden gått ut.

Va-nämnden yttrade:

Avgiftsskyldighet inträder enligt 9 § va-lagen inte förrän huvudmannen har upprättat förbindelsepunkt för fastigheten och underrättat fastighetsägaren om detta. Någon särskild form har inte föreskrivits för sådan underrättelse. Sådan underrättelse är normalt en förutsättning för att kommunen tvångsvis skall kunna påföra anläggningsavgift och förutsätter inte faktisk anslutning. Ansluts å andra sidan en fastighet trots att någon underrättelse inte erhållits av huvudmannen kan avgiftsskyldighet ändå göras gällande redan från tiden för den faktiska anslutningen. En huvudmans avgiftsfordran på en privatperson har ansetts som en konsumentfordran och underkastad treårspreskription.

Fastigheten i målet förvärvades av JO och EJ den 14 februari 2000 och under samma år uppfördes ett hus. Någon underrättelse om förbindelsepunkt till fastighetsägarna har inte ägt rum vilket tycks ha berott på att underskriven kontrollplan för va-arbeten inte lämnats in förrän den 13 januari 2003. Den faktiska anslutningen torde dock ha skett under år 2000. Mellan parterna är ostridigt att vattenmätaren installerades den 5 maj 2000 och att fastigheten sedan detta datum är faktiskt inkopplad till den allmänna va-anläggningen.

Efter att kontrollplanen givits in år 2003 har kommunen i en faktura debiterat fastighetsägarna anläggningsavgift för vatten och avlopp. Fakturan var daterad 2003-04-24 och bör ha varit fastighetsägarna tillhanda före den 5 maj 2003. Fastighetsägarna har vid förberedelsen uppgett att de erhållit ifrågavarande faktura. Beloppet på fakturan var dock felaktigt eftersom en siffra fallit bort i den post som avsåg anläggningsavgift för avlopp vilket medförde lägre avgift än enligt taxan. När kommunen uppmärksammade att fakturan blivit felaktig, skickades en ny faktura ut daterad den 3 juli 2003. Fastighetsägarna har invänt att denna nya faktura kommit dem tillhanda efter den 5 maj 2003 och att kommunens krav på anläggningsavgift därmed skulle vara preskriberad.

Beträffande hur preciserat ett anspråk skall anges är utgångspunkten att gäldenären utan tvekan skall kunna avgöra vilket anspråk borgenären avser. Normalt torde det räcka att borgenären identifierar anspråket som sådant, dvs. anspråkets rättsgrund (se Lindskog; Preskription, s 282 – 283). I förevarande fall bör det sålunda vara tillräckligt att kommunen före den 5 maj 2003 påminner fastighetsägarna att man avser att påföra dem anläggningsavgift för va. Av fakturan daterad 2003-04-24 framgår att den avser anläggningsavgift för vatten och avlopp även om beloppet inte stämmer. Fastighetsägarna har inte invänt att de inte skulle ha fått del av denna faktura, varför den är att anse som ett preskriptionsavbrott. Fastighetsägarna kan därmed inte undgå att erlagga påfordrad anläggningsavgift.

Beträffande ränteyrkandet har kommunen tillställt fastighetsägarna dels en faktura på ett belopp om 25 350 kr med förfallodag den 24 juni 2003, dels en faktura om 55 125 kr med förfallodag den 3 september 2003. Eftersom kommunen har rätt till ersättning för sin fordran på anläggningsavgift är kommunen även berättigad till dröjsmålsränta från respektive fakturas förfallodag.

Va-nämnden förpliktade JO och EJ att solidariskt till Trelleborgs kommun utge anläggningsavgift med 55 125 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen på 25 350 kr från den 24 juni 2003 t.o.m. den 2 september 2003 och på 55 125 kr fr.o.m. den 3 september 2003 tills betalning sker.

Beslut: 2005-05-31, BVa 37

Mål nr: Va 70/04

JO och EJ överklagade beslutet till Miljööverdomstolen och yrkade att avgiftsfordran skulle avskrivas på grund av preskription.

Trelleborgs kommun bestred yrkandet.

JO och EJ anförde: För deras del upprättades förbindelsepunkten när de tillträdde fastigheten 2000-02-01. Anläggningsavgiften om 55125 kr betalades 2005-12-30.

Kommunen bestred att avgiftsskyldigheten skulle ha inträtt redan 2000-02-01 eftersom fastigheten inte varit faktiskt ansluten till den allmänna anläggningen före 2000-05-05.

Miljööverdomstolen yttrade:

Miljööverdomstolen instämmer i Va-nämndens bedömning att ifrågavarande fordran på anläggningsavgift inte kan anses preskriberad.

Miljööverdomstolen avslog överklagandet.

Dom: 2006-03-01

Mål nr: M 5160-05